

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

ל'ו. תורה אור השלם

מפורת הש"ס

1. וַיָּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִתְּנַשֵּׁה וַיֹּאמֶר
לַעֲמָקָם עַל הַיּוֹם
נָעַר הַמֶּלֶךְ מִשְׁתַּחַטֵּא
לֹא גַּעֲשָׂה עַמּוֹ דָּבָר
אָסְתָּר וְבָ

2. וַיָּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִתְּנַשֵּׁה
גַּשְׁתָּה וְקַרְבָּן
לַעֲמָקָם עַל הַיּוֹם
נָעַר הַמֶּלֶךְ מִשְׁתַּחַטֵּא
לֹא גַּעֲשָׂה עַמּוֹ דָּבָר

ברא **כל**
אלא **ליה**
אמר **בחדר**
את **מציצה**

אתה ז' ואיך תקען את הלבושים
ואת החסם מפרקך ווילכיד בחרוב
הערר ויקרא לפנינו בכיה
יצשא לאשורה אשר המלך
פצע בירוק... אשתר ו אי
5 תשמש וגבשלו על גל

לְבָבֶךָ מִשְׁלֵךְ יְהוָה
6. אֲשֶׁר־יְהֹוָה מֵיָּמָיו
בַּמָּקוֹם עַם נְשָׁעָן בֵּין
מַגְנִין עֹזֶר וְאַשְׁר־אֶזְבֶּחֶת
נָאָתָּה בְּבִדְחָשׁ אַבְקָת
לְךָ וְאַתָּה עַל
תְּרוּמָה רְבִירָס לְכָה
7. וְשָׁבָת מְרֻבָּבוֹ אֶל־שְׁבָט

**דרהו
צום
אני**

בְּלֹא שֶׁ קָרְדוּ וְאִמְרְנוּ

**טבולה
ונסכם:**

לו ג

**דבר
בטעמים
נערף
לפניו
ובכבים**

айлמר אינו ודורש

להזהר

דָּאֹל אַמְרוּ לְלִימָד

ויקנן גבורה מלפני גומלך
ובמלוכה: אסתר ז ז
15. התמלך קם
בבבון מטהה רצין אל
ונת היבון ותקון געד
לבקש על נפשו מאסתר
המלך כי ראת כי
לכלם
עוצרו
ההלו
בעבור

דז'ין כללה אליו דרעה מאר
תמליה ותקller שב
ו. ואמר חרבנה אחר מן היסרים
שליך עליו ולא חמל מינו ברוח
ש חלפת שמלו: בראשית מה כב

שישמי מוחק וגביריאל כותב אמר רבי אם דרש ר' שילא איש כפר תמרחא ומה כתוב שלמה שליכוון של ישראל אין נמקח כתוב שלמעלה לא כל שכן ילא נעשה עמו דבר רבא לא מפני שהוא בן האבון את מרדכי אלא מפני ששניהם את המן ^ההכין לו הכנין ^וועשה כן לוי ופסח עבד גימן טיס קוו יוס העוף שומר: וומה עלין ספחים: אומני. קפירים: וו. וזה כל פbris כען מפרקיס:

הדר אמר לה רנא נמי הב ליה אל הפל רבר מכל איש דברת ^זויקח המן את הלבוש ואת הסוס אול אשכחיה ויתבי רבנן קמיה ומוחי להו הלבות קמיצה לרבען כיוון דחויה מרדכי ואפיק לקליה וסוסיה מיחד בידיה מירחת אמר להו לרבען האי רישען למיקטן נשפי קא אוית זילו מקמיה דרי לא חכו בגחלתו בהחיא שעטה נתעטף מרדכי וכם לה לצלותה אהא המן ייתיב לה הקמיה ואוריך עד רסליק מרדכי לצלותה אמר להו במא עסקיתו אמרו לה בומן דידי אמר לה רישע ^טעבר שנה נכסים עבר למי ונכסים למי אמר לה קום לבועש הנוי מאוני ורכוב האי סוסיא דבעי לך מלכא אמר לה לא יכלנא דעילנא לבני ואשכול למיארא דלאו אוורה לאשתמושי במאי דמלכא הци שדרה אסתור ואסורתינו לוולו כי ולבלחו אומני עיליה איזו לבני ואסחה ואיל ואיתו זוא מבתיה وكא שקל ביה מיה בהדי דקא שkil לה אינגר ואיתנה אמר לה אמא ^אק מיתנתה אמר לה נברא דהוה קרוצום הרה עשרים ושתיים שנה בהר דשקלינו ^בלמייה לבשינו ^גלמאניה

שביב לה למלכא מכלהו רבכונוי השטה לשוויה בלאיו וספר אמר לה רישע ולא סוף של כפר קרוצום רוחית תנא המן ספר של כפר קרוצום הרה עשרים ושתיים שנה בהר דשקלינו ^דלמייה לבשינו ^גלמאניה

אמר לה סק ורבכ אמר לה לא ^הכילנא דכהשיא חילאי בימי הענירא ששב לשלקו ולחעניזו ^וודמן נדחק אל אבל וחיפוי איש אל ששת כבש בעם כי סליק כי סליק בעם כי ישראלי לא בתב לבו ^וונפל אויך אל שמה אמר ליה הנוי מייל ביישראלי אבל בידרכו בתבי ^וואתחה על מותמי תדריך יוקרא לפניו כבה עישה לאיש אשר המלך חפץ בקרו י היה נקמת אויל בשכбелא ובב המן חוריה ברתיה לרימא אאנגרה ברברה האי דרכיב אבוח והאי דמסני קמיה מרדכי שקלה עציציא דבית כספא ושדריה ארישא דאבא דלי עיניה וחות ראבחה הוא נפה לאינרא אראעא ומטה והוינו דרכיב ^זוישב מרדכי אל שער המלך אמר רב ששת כבש במשה ורבכ אמר לה לא כבש ביה אמר לה לא בתב לבו וחיפוי איש אל אבל על בחרו וחיפוי איש אל בחרו וחיפוי איש אל שערו ול שארוע לו ייספר המן לרש אשתו ולבל אורבוי וגוי קרי להו אורבוי וקרוי להו חכמיו אמר רב כי יונתן כל החואמר דבר ככמה אפילו באומות העולם נקרא חכם ^טאם מוער היהודים מרדכי וגוי אמרו להו אי משאר שבטים שאתאי יכולת להו ואיש משבט יהודה ובנימין ואפרים ומנסה לא יכולת להו יהודה דרכיב ^וידן בערף יוביך אך דרכיב בחרו ^ולני אפרים ובנימין ומנסה עורדה את גבוריך ^וכ' נפל הפל לנפיו יהודה בר אלעאי שית פולנית הלו למה אמרו לו אומה זו משולה לעפר משוללה לוכבבים שדן יורדן יורדן עד עperf בכשונן עולין עולין עד עperf בכשונם ^וסורים המלך מגיעו ובהילו מלמד זהבאיוחו נמכרנו אני ועמי וגוי כי אין הצור שוה בנוק המלך אמרה לו צד זה איננו שוה בנוק של מלך אקי בה בושיה וקטלה השטה איקני בזריזי וככען למקטלי ^וויאמר המלך אהושורי אמר לאסטר המלכה ואמר למה לי אמר רב כי אבוח בתקלה על ידי תרגמן ביזן ראמרה לה מרכית שאל קתרינה מיד ויאמר לאסטר המלכה: ^וותאמר אסתור איש צד ואוב המן הרע הזה אמר ר' אלעור מלמד שהריה מהו לכפי אהושורי ובא מלך זיהה בלבוי המלך ^וויאמר המלך קם חמתו גוי ^ווותמלק שב מנתה הביתן מקיש שבה לקמה מה קמיה בחימה אוף שבה בחימה דאל אשכח למלאי השרת ואדומו לה נבניר ואע עקר לאלני דבוסחני ואמר להו מאי עבוריבו אמר היה דפרקין המן אהא לביתה והמן נפל על המטה נפל מיבעי להו אמר רב כי אלעור מלמד טבא מלך והפליג עלה ^וויאמר המלך הגם לככוש את המלכה עמי בכית ויאמר הרבינה גוי ^ואמר רב כי אלעור אף הרבהה באורה עצה היה בין שרואה שלא נתקימה עזתו זיד ברה והוינו דרכיב ^ווישליך עליו ולא יחול מזו בروح יברח ^ווחותם המלך שככה שת שביבות הלו מהו אחת של מלכו של עולם ואחת של אהושורי ואמרי לה אחת של אחר וחתה ^וכלם תן לאיש חליפות שלמות ולכינון נתן חמש חליפות אפשר דבר שנצטער בו אותו ציד כשל

